

BAAKMAN & BAAKMAN

Blijspel in drie bedrijven

door

EVELIEN EVERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BAAKMAN & BAAKMAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EVELIEN EVERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Harm Baakman: De oudste van de broers. Hij vindt zichzelf een halve uitvinder. Hij heeft er alles voor over om zo zuinig mogelijk te leven. Verspilling daar kan hij niet tegen. Weggooien is het zelfde als vloeken in de kerk. Overal is nog wel wat van te maken. Wat hij aan heeft is hem veel te groot. Aan werken heeft hij 'n broertje dood. Hij is liever lui dan moe.

Leo Baakman: De jongere broer. Woont samen met Harm in 't ouderlijk huis. Eigenlijk wonen ze meer in de schuur. Het is een goedbloed van 'n vent. Hij zal zijn stem nooit verheffen. Komt in het eerste bedrijf zo van de bouw. Het tweede 'n beetje sjofel en het derde heel netjes en modern.

Ans Polman: Getrouwde zuster van Harm en Leo. Is niet wat je noemt het grote licht. Zegt de woorden vaak verkeerd. Komt geregeld over de vloer. Soms om wat in de huishouding te doen, maar meestal om groenten uit eigen tuin te halen. Ze is smakeloos gekleed.b.v. gestreept met geblokt en gebloemd.

Karin Polman: Dochter van Ans. 'n Moderne jonge vrouw. Is een beetje verwaand. Snapt niks van hun leven en wil er ook niets mee te maken hebben. Tot de nood aan de man komt.

Gerrit Polman: Man van Ans. 'n Gluiperd. Alles behalve eerlijk. Hij probeert de broers te slim af te zijn. Is in tegenstelling tot de rest zeer bekakt. Hij is altijd in het zwart gekleed.

Job van der Waal: 'n Komisch mannetje. De huisvriend van de broers. Komt regelmatig over de vloer. Een beetje slonzig gekleed.

Olga Reewinkel: Is onafscheidelijk van haar man Oscar. Ze hebben altijd dezelfde fleece jas aan. Of 'n A.N.W.B. outfit, dezelfde trainingsbroek en dezelfde pet op. Ze geven elkaar meestal groot gelijk.

Oscar Reewinkel: Echt 'n oud wijf van 'n kerel. Oscar en Olga hebben samen één mening. Tenminste, zolang er anderen bij zijn. Ze praten allebei 'n beetje lizig.

Leida Goossens: Buurvrouw van Harm en Leo. Heeft behoorlijk last

van vooroordelen. Ze is erg tactloos. Zegt heel vaak bah, uit de grond van haar hart.

Loes Mulder: Politie. Een goed uitzierende vrouw. 'n Doortastende tante.

DECOR:

Het blijspel speelt zich af in de schuur van de broers Baakman. Het is er erg rommelig. In het midden staat een oude potkachel, die op hout gestookt wordt. *(dit kun je simuleren door er een rode lamp in te laten branden)* Er wordt ook op gekookt *(dit kun je doen door een inductie plaatje onder de ringen te bevestigen)*

Er is een deur die naar het woonhuis gaat en de andere gaat naar de groentetuin. Er is ook een raampje. Het ziet er allemaal armetierig en smoezelig uit. Er hangt een waslijn, met 'n paar versleten vodden. 'n Stuk of wat oude stoelen en een oude tafel. Voor de rest veel oude troep. Gereedschap, planken, buizen, enz. In het kort 'n zootje.

EERSTE BEDRIJF

(Het is eind november. Op de kachel staat 'n pot koffie en 'n kannetje melk. Harm zit aan tafel en prutst aan zijn uitvinding. Het moet 'n apparaatje worden waarmee je het laatste beetje uit 'n yoghurt pak kunt halen. Het pak heeft hij er bij staan. Als hij even aan het prutsen is komt Leo op. De sfeer tussen Harm, Leo en Ans is niet geweldig. Er heerst een soort gelatenheid. Als het er op aan komt, geven ze best veel om elkaar)

Leo: Goedemiddag. *(smijft zijn tas in de hoek)* Wat ben je nu toch weer aan het maken?

Harm: Kijk, dit apparaatje moet 't laatste uit 'n yoghurt pak drukken. Ik kan me er zo aan ergeren dat er nog wat achter blijft. Als je het over het hele jaar rekent kom je aan het einde wel een euro of zeven te kort.

Leo: Ben je nog niet met het eten begonnen? 't Is al zowat kwart voor vijf. Ik heb honger als 'n paard. Als je de hele dag buiten in de kou staat dan lust je 's avonds best wat.

Harm: *(schrikt)* Wat! Al kwart voor vijf! Dat heb je als je druk bezig bent. Dan is de tijd zo om. Ik zoek wel even wat bij elkaar. Er staat nog prei op het land, Er liggen nog aardappels in de kelder en ik heb nog spekjes van de Aldi. Wacht maar, het is zo gepiept.

Leo: Ik hoor het wel weer. Jij maakt je er weer met 'n "Jantje van Leiden van af". Ik lust ook wel eens 'n karbonade, of 'n best stuk worst.

Harm: Veel vlees is helemaal niet goed. 'n Sober leven is veel beter. Het is bewezen dat een mens daar een stuk langer door leeft.

Leo: Het lijkt in ieder geval wel 'n stuk langer. Je kunt toch wel wat anders koken dan altijd zo'n eenpansgerecht?

Harm: Dat doe ik in de winter niet! Je verwacht toch niet van mij dat ik nu op het gasfornuis in de keuken ga koken, terwijl hier de kachel brandt. Dat is verspilling. Daar doe ik niet aan mee. Het hout kunnen we gratis ophalen bij meters Gerard.

Leo: Ja, ja, allemaal van die oncourante stukken, waar ik me twee keer aan warmen kan. Een keer als ik het op de kar moet laden en een keer als ik het moet kloven.

Harm: Drie keer. Ook nog als je het opbrand in de kachel.

Leo: Nee, de derde keer is voor jou!

Harm: Wees blij dat jij zo'n sterke kerel bent.

Leo: Kun je in huis de verwarming niet voor één keer aan doen? Er komt vanavond voetbal op de televisie, dat wil ik graag zien. Anders kan ik morgen nergens over meepraten.

Harm: Grote flauwekul om het hele huis warm te stoken voor 'n stelletje kerels die met z'n allen achter een bal aan lopen. Zo gauw als ze het ding hebben, schoppen ze hem weer weg. Ik snap niet wat jij daar aan vindt. *(gaat af, deur naar huis)*

Leo: *(foetert 'n beetje in zichzelf)* Ja, praat daar maar tegen. Hij lult lekker. Zelf zit hij hele dagen met zijn dikke reet voor de kachel te braden tot hem het vet zowat uit de kont loopt. Terwijl ik de hele dag buiten in de kou sta. *(kijkt eens naar de "uitvinding" van Harm, schudt zijn hoofd)* Wat doet hij weer moeilijk terwijl het ook makkelijk kan. *(rommelt even in de la en pakt er 'n oude schaar uit, grijpt het yoghurtpak en knipt het half door. Grijpt 'n oude lepel uit de la en zet die in het pak)* Zo, zijn uitvinding waar hij de hele dag aan gewerkt heeft, kan bij de onbegrijpelijke stukken. *(gooit het ding in 'n afvalton)*

Ans: *(op)* Hoi broertje van mij. Heb je het werk er weer opzitten?

Leo: Gelukkig wel!

Ans: Wees maar blij dat je werk hebt. Er zitten tegenwoordig al zo veel mensen thuis. Het is bar en boos. Wim Grobben staat ook al op straat. Die loopt tegen de zestig. Nou dan kun je het wel schudden. Die komt nooit meer aan de bak. *(gaat zitten)*

Leo: *(mopperig)* Ik moet altijd maar blij zijn. Harm kan hele dagen bij de warme kachel zitten. De hond haalt hij binnen en ik moet naar buiten om te werken. Ik kan je wel vertellen dat er tegenwoordig geen aardigheid meer aan is op de bouw. Vroeger konden we nog wel eens een halve dag flierefluiten, maar dat is er tegenwoordig niet meer bij.

Ans: Wat kun jij toch lekker foeteren, Als je ontslag krijgt, krijg je nog maar 'n deel van je loon. Dan kun je nog een poosje in de W.W. en dan kun je beginnen met het opeten van je huis, heb ik wel gehoord. *(er ligt nog 'n oud plattelandsblad op tafel, daar bladert ze 'n beetje in)*

Leo: Ik lust geen stenen.

Ans: Bij bouwbedrijf Janssen gaat het ook niet goed, heb ik wel gehoord.

Leo: Dat weet ik wel. Daar hebben ze een paar maanden geleden al zeven man op de straat geschopt.

Ans: Dat is nog niks. Ik heb Job gesproken. Die wist er nog veel meer van te vertellen.

Leo: Die oude Janssen deed het wel goed. Maar die jongens van hem, daar heb ik niet zo'n hoge pet van op. Er moesten meteen nieuwe busjes komen. Per persoon 'n nieuwe auto. Ze dachten dat de bomen tot in de hemel groeiden. Ze zijn er inmiddels wel achter dat het niet zo'n vaart loopt.

Ans: Job vertelde dat hij in de Volkskrant gelezen had dat ze nou

“sukade van betaling” aangevraagd hebben.

Leo: Surseance van betaling heet dat, Ans.

Ans: Dat zeg ik toch.

Leo: *(schudt zijn hoofd)* Weet je wel wat dat betekent?

Ans: *(ontwijkt de vraag)* Nou, het moet wel héél erg zijn. Anders had het nooit in de krant gestaan. Job zegt dat die oude alles nog op zijn naam heeft staan. Dan zal het wel goed komen denk ik.

Leo: Dat is niet te hopen. Als dat zo is, ziet het er voor hem niet best uit. Dat gun ik hem niet. Hij heeft altijd hard gewerkt. Dan kan het nog wel eens zo zijn, dat ze de hele kraam verkopen.

Harm: *(op, heeft 'n stuk of wat aardappelen in 'n mandje zitten. Het zijn meer kienen als aardappelen, Hij heeft ook 'n smoezelig pannetje met water bij zich. In zijn broekzak zit een pakje gerookte spekjes)* Ha Ans, ook weer eens hier. Zo even 'n paar aardappeltjes schillen. *(pakt 'n mes en voelt er langs)* Foei wat is dat ding bot. Je kunt er wel op naar Keulen reizen, dan heb je de kont nog niet kapot. *(hij strijkt het mes een paar keer langs 'n wetsteen en begint dan te schillen)*

Leo: *(bekijkt het even)* Noem jij dat aardappelen? Die dingen zien er niet uit. Daar zit niks geen fut meer in. Die zijn zo droog als Sinterklaas zijn kont.

Harm: Als je ze 'n poosje in het water zet, trekken ze wel weer bij.

Leo: Die gerimpelde krenge mag je wel tot morgenavond in het water laten staan.

Harm: Zit toch niet zo te zeuren en wees blij dat ik eten voor jou kook.

Leo: Ik hoor het wel, ik moet altijd maar blij zijn.

Harm: Kijk, *(pakt de spekjes uit zijn zak)* ik kook er lekker 'n pakje spek bij in.

Leo: Ja, ja, “Schraalhans is keukenmeester”.

Harm: *(ziet het doorgeknijpte yoghurt pak)* Wie heeft dat pak naar de Filistijnen geholpen?

Leo: Poeh, ikke.

Harm: En waarom, als ik vragen mag?

Leo: Jij wilde toch het laatste uit het pak schrapen? Dit lijkt me veel eenvoudiger.

Harm: En mijn uitvinding, waar heb je die gelaten?

Leo: Waar dat ding hoort, in de ton.

Harm: *(staat op en pakt zijn werkstuk uit de ton, zet het naast het yoghurtpak neer, werpt 'n vernietigende blik op Leo en zegt niks)* Toe Ans grijp even 'n prei van het land!

Ans: Ik kwam kijken hoe het met jullie gaat en dan zet jij me meteen aan het werk. Daar komt nog bij dat het al zowat donker is.

Harm: Leo, pak jij dan even 'n prei?

Leo: *(verontwaardigd)* Het is toch niet te geloven. Ik heb vandaag 1200 stenen verlegd. Kom ik thuis en dan moet ik nog zelf de groente uit de tuin halen. Je hebt wel lef, dat je mij dat durft te vragen.

Ans: Dan zal ik het wel doen, maar dan neem ik er meteen 'n paar voor ons mee.

Harm: Hallo zeg, het hoeft niet op al is het lekker.

Ans: *(gelaten)* Dan doe jij het toch lekker zelf. *(moppert)* Steek die preien toch waar de zon niet schijnt.

Leo: *(lachend)* Dan hoef ik ze zeker niet meer.

Harm: Aan jullie heb ik ook niks. *(smijt het mandje met aardappelen van zich af en grijpt 'n mes)* Ik moet hier ook altijd alles alleen doen. *(richting de deur, moestuin)*

Ans: O ja? Wie komt hier iedere vrijdagmorgen om het huis te poetsen?

Harm: Van mij hoeft dat allemaal niet zo nodig. Vooral 's winters niet, dan zijn we toch meestal in de schuur. *(af via de deur naar de tuin)*

Ans: Tjonge, jonge, je zou hem toch uitwringen! Ik snap niet dat jij met zo'n mirakel kunt leven. Ik was allang weggeweest.

Leo: Och ja toe maar. Hij heeft nou eenmaal zijn nukken. Maar als het er op aan komt is hij niet kwaad.

Ans: Nou, als ik zo zie wat hij kookt! Daar kun je toch ook niet op pochen. Daar krijg je geen verhoogd "clorestorol" van.

Leo: Cholesterol, heet dat Ans, cho-le-ste-rol.

Ans: Dat zeg ik toch, "clorestorol". *(Leo zucht diep en schudt zijn hoofd)* Je liet je als kind al door hem overbluffen. Er is door de jaren heen niks veranderd. Jij pokkelt hele dagen en hij loopt de kantjes er af. Hij heeft in zijn leven nog nooit iets zelf verdiend.

Leo: Ach ja, toe maar. Hij is ook niet zo sterk als ik. Dat geluk heb ik dan maar weer! *(de deur gaat open en Oscar en Olga komen binnen, ze hebben nordic walking stokken bij zich)*

Oscar: 'n Hele goedemiddag samen.

Olga: Ja, ik wens jullie ook 'n hééle goedemiddag.

Ans: Hoi.

Leo: 't Zelfde!

Oscar: Is Harm er niet?

Olga: Ja, wij willen eigenlijk Harm spreken, is het niet Oscar?

Oscar: Ja, wij komen voor Harm. Mogen wij even gaan zitten?

Leo: Poeh ja, pak maar 'n stoel.

Ans: *(wijst naar 'n stoel)* Die moet je niet nemen. Die heeft zijn beste tijd gehad.

Oscar: Goed dat je het zegt. Dan lig ik dadelijk onder de tafel te kijken.

Olga: Ja zeg dat wel, zo van. *(zingt)* Krak zei de paddestoel met 'n diepe zucht. Hoepla gingen de beentjes, hoepla in de lucht. *(Leo*

zucht diep met 'n blik van, "waar heb ik dit aan verdiend)

Oscar: *(lacht er om)* Ooh Olga, wat ben jij toch altijd grappig.

Olga: *(gaat zitten)* Ik ben blij dat ik zit. Dat was 'n heel eind sjokken.

Oscar: Daar heb je gelijk in Olga. Dat was toch nog verder dan we dachten. *(gaat ook zitten)*

Ans: Waar ben je dan helemaal naar toe gelopen?

Olga: Eerst naar de Langenberg, daarna over de Wittebrink via de dijk en het Broek terug. Ik heb het helemaal gehad. Foei, foei....

Oscar: *(valt in)* Poeh, poeh, zo, zo, dat was niet misselijk, wat jij Olga.

Olga: Ja, zeg dat wel Oscar.

Oscar: Maar wij hebben het weer gered, of niet vrouwtje?

Olga: Ja, wij hebben het gered.

Oscar: Ja, je moet nu eenmaal wat aan lichaamsbeweging doen, als je de hele dag op de stoel blijft zitten wordt je ook zo stijf als een bonenstaak.

Olga: Precies, zo is het maar net.

Leo: Ik snap niet dat jullie dat leuk vinden. Gewoon 'n eindje met de hond lopen daar is nog wat voor te zeggen, maar dat gesleep met die stokken, daar snap ik niks van. Ik word al moe als ik het zie.

Olga: *(staat op en doet het voor)* Je moet ze niet slepen, zo moet dat. Het is beter dan gewoon lopen. Je gebruikt ook de spieren van je armen en je schouders.

Oscar: Dat heb je goed gezegd Olga, daar sluit ik me volledig bij aan.

Leo: *(loopt naar de kachel en voelt aan de kan)* Er is nog 'n beetje koffie. Willen jullie wat?

Olga: Nou nee, daar komen wij niet voor. *(legt de stokken weer weg en gaat er zitten)*

Oscar: Nee, wij komen voor wat anders.

Ans: Doe mij maar 'n beetje koffie.

Leo: *(pakt 'n kom en schenkt er koffie in)* Heb je daar wel tijd voor dan? Moet jij niet voor het eten zorgen voor je man en kind?

Ans: Gerrit is laat terug vanavond. Hij moet weer overwerken en Karin is met 'n stel vriendinnen de stad in. Dus ik heb geen haast.

Leo: *(zet de koffie op tafel)* Wil je er ook nog melk in? *(pakt het melkkannetje van de kachel)*

Ans: Nee alstublieft niet. Ik snap niet dat jij die melk in de koffie doet. Als het al een halve dag op de kachel staat, zijn het allemaal vellen.

Leo: Suiker?

Ans: Nee, ik drink het zo. Dat weet je toch onderhand wel. Je doet net of je voor de eerste keer koffie voor me inschenkt.

Leo: Zulke dingen onthoud ik niet. 't Is mij om het even.

Ans: *(neemt 'n slokje)* Jeetje, wat is die koffie oud en sterk. Daar kun

je de lepel recht op in zetten. Die hoef ik niet. Daar kun je de weg wel mee teren. *(staat op en smijt het in de ton)*

Harm: *(komt op vanuit de tuin heeft 't stuk of vijf preien bij zich, met het zand er nog aan)* Kijk eens aan visite. *(Oscar en Olga begroeten Harm)*

Leo: Wat maak je me nou? Wil jij maar liefst vijf preien bij die paar aardappelen in doen? Reken er maar op dat dan morgen het glazuur uit wc pot barst

Olga: Ja, daar hou je de boel wel los van.

Oscar: Ja vrouwtje je hebt helemaal gelijk.

Harm: Nee, rustig nu maar. *(smijt er drie op de tafel, tegen Ans)* Hier, die zijn voor jou.

Ans: *(verrast)* Nee maar, kijk eens aan, zomaar drie hele preien van mijn oudste broer.

Harm: Ik ben zo kwaad nog niet, al zeg ik het zelf.

Leo: Maar je smijt het haar wel voor of ze een hond is.

Ans: Nee dat is niet waar. De hond aait hij altijd nog 'n keer over de kop.

Harm: Als je dat met alle geweld wilt, wil ik dat wel effen doen.

Ans: *(weert hem af)* Nee laat maar, daar heb ik Gerrit voor. Toch bedankt. Ik zal ze meteen in de fietstas doen voordat jij je bedenkt. *(staat op)* Heb je misschien nog 'n oude krant voor mij? Anders wordt mijn tas van de binnenkant zo smerig.

Harm: *(gaat zitten en begint weer de aardappelen te schillen. Elke keer als er een aardappel klaar is, gooit hij die met in harde plons in het pannetje)* Daar op dat kastje ligt nog wel 'n oude krant.

Ans: *(pakt de krant en rolt de preien er in)* Ligt er nog iets waar ik de tafel mee af kan vegen?

Harm: Je weet de handstoffer toch wel te hangen. Je doet net of je hier vandaag voor het eerst bent.

Ans: In huis kan ik alles zo pakken, maar hier in de schuur kan ik er geen kop of kont aan vinden. *(grijpt een stuk krant en veegt het meeste zand van tafel)* Zo, meer kan ik er niet van maken. Nu ga ik naar huis. Ajuus. *(loopt naar de deur)*

Harm: Het ga je goed en zet het licht van de fiets aan. Ze rijden hier soms zo hard, ze rijden je de vouw uit de broek.

Ans: Ja, ja komt goed. *(af)*

Leo: Heb je vandaag de post al opgehaald?

Harm: Poeh nee, daar heb ik nog geen tijd voor gehad.

Leo: Nee dat zal wel, Je zult je wel weer ouderwets uitgesloofd hebben. Ik loop wel even naar de weg om het uit de bus te halen. *(af)*

Oscar: Wij zijn hier om je wat te vragen.

Harm: Vragen staat vrij.

Olga: En weigeren er bij, zei mijn opa vroeger altijd.

Oscar: (*enthousiast*) Ja, dat zei mijn opa ook. (*tegen Harm*) Ik heb 'n klusje voor jou.

Harm: (*verontwaardigd*) Werk????

Olga: Ja werk, dat is toch wel héél bijzonder dacht ik zo. Werk voor 'n man op jouw leeftijd.

Oscar: En zonder enige werkervaring.

Harm: (*weert af*) Nee, dat lijkt me niks.

Oscar: Maar je hebt nog niet eens gehoord wat het is!

Olga: Je kunt toch even luisteren wat Oscar jou te bieden heeft.

Harm: Néé, werken dat is niks voor mij. Daar moet je voor in de wieg gelegd zijn. Dat past me niet.

Oscar: Maar als je wat verdient, dan kun je ook eens wat uitgeven.

Olga: Dan kun je ook eens wat nieuws kopen, wat je nu aan hebt is veel te groot.

Harm: Dat heb ik niet nodig. Vorig jaar heb ik nog twee zakken vol gekregen van mevrouw Lubbers toen haar man was gaan hemelen. Drie weken terug kwam mevrouw Gerritsen nog met 'n vracht kleren. Ik mag wel honderd jaar worden wil ik die allemaal nog verslijten.

Olga: Maar je zult toch wel eens ondergoed moeten kopen en pyjama's.

Harm: Dat zat ook in die zakken van Lubbers.

Oscar: Bah Harm, Je trekt toch geen ondergoed aan dat al gedragen is door Lubbers?

Olga: Nee Harm, dat meen je toch niet?

Harm: Waarom dan niet? Ik heb er aan geroken. Het was hartstikke fris.

Olga: Maar je doet toch geen ondergoed van 'n dooie aan!

Harm: Hoezo dan niet? Denk jij dan dat hij het weer op komt halen?

Oscar: (*tegen Olga*) Praat daar maar tegen.

Olga: Zeg dat wel Oscar. Dan wil je iemand matsen en dan is het wéér niet goed.

Oscar: Ik ben het roerend met je eens Olga!

Harm: Matsen zeg je, matsen! Mijn vader heeft me vroeger al geleerd, als ze je matsen willen, dan moet je uit kijken.

Olga: En mijn vader zei altijd: "Dankbaarheid is 'n bloempje dat in weinig tuintjes bloeit".

Oscar: Goed zo Olga, dat heb je hem goed gezegd.

Harm: Dus jullie willen me aan het werk zetten en dan moet ik ook nog dankbaar zijn?

Leo: (*komt op met de post*) Het meeste is voor jou. Kijk er zit ook nog

'n kaartje tussen. *(geeft Harm het kaartje waar met grote letters Just Married op staat)*

Harm: *(kijkt op het kaartje en spreekt het uit zoals hij 't leest)* Just en Mariet!..... Just en Mariet, die ken ik niet en daar ga ik ook niet heen! *(doet de kachel los en gooit het kaartje er in)*

Leo: Domme oekel, dat is Engels en dat betekent dat ze net getrouwd zijn. Nu weet je niet eens wie het zijn.

Harm: *(doet het deurtje weer open en kijkt)* Tja,..... nu is de rode haan er al baas over.

Leo: Het is toch niet te geloven.

Harm: Maak je toch niet druk, als ze al getrouwd zijn dan hoef ik er toch niet meer naar toe.

Job: *(komt binnen heeft het plaatselijk krantje bij zich)* Goedemiddag. Zie eens aan, de familie Reewinkel op visite.

Olga: Ja wij hadden 'n heel eind gelopen. Dan is het wel fijn dat je even uit kunt rusten.

Oscar: Ja, dat was 'n heel eind. De benen trillen onder mijn kont.

Job: *(legt het Contact op tafel)* Ik kwam Alfons tegen en die vroeg of ik het Contact mee wilde nemen. Dat scheelde hem 'n heel eind fietsen. Ik wilde toch hier naartoe. Wat zie ik, hebben jullie het eten nog niet klaar? Normaal hebben jullie het tegen 5 uur al op.

Leo: Nee Job, onze Harm is vandaag zo vlot als dikke stront in 'n trechter.

Harm: *(tegen Job)* Als je mee wilt eten dan moet je het maar zeggen, dan schil ik er nog een paar bij.

Job: Wat eten jullie dan?

Harm: Aardappels, prei en spek. Echte boerenkost.

Job: Dat klinkt goed, maar wat heb je daar in dat mandje zitten.

Leo: Dat noemt Harm aardappels.

Job: *(kijkt naar de prei en de aardappels)* Waar heb het spek dan?

Harm: *(haalt heel triomfantelijk het pakje spek uit zijn zak)* Kijk, hier is het spek.

Job: Nee laat maar! *(cynisch)* Zo'n honger heb ik ook nog niet!

Olga: Wat denk je Oscar, zullen we maar naar huis gaan?

Oscar: Of zal ik het Job vragen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto